

Tam ob ognju...

Veselo v taboru Savskega odreda ob Bohinjskem jezeru

Tudi letos so Savčani razpeli svoje štore v Bohinju. Dobili so precej namenskih sredstev od Občinske zveze za telesno kulturo in tako so lahko nakupili precej nove opreme — nekaj šotorov, dokupili so opremo za kuhinjo, kupili pa so še pene za na postelje.

Ko je prvega avgusta v sončnem vremenu skoraj 50 tabornikov prišlo v Bohinj in je v taboru zavladal živžav, so se začele skrbi za taborovodjo in ostale člane tabornega vodstva in najbolj veseli dnevi za vse člane odreda.

Dnevni red je bil tudi tokrat zanimiv. Po stari taborniški navadi so vstajali primerno zgodaj, se zjutraj lepo pretegnili pri telovadbi, potem pa so se vsi zaspali polhiti k jezeru, kjer so se osvezili v mrzli vodi; pri tem so se nekateri še celo umivali.

Taborovodja je imel vedno precej težav, ko je bilo treba vse taboreče poklicati v zbor za telovadbo, gozdno šolo ali čiščenje tabora. Začuda pa je bil dovolj le pisk in že so se vsi gnetili v vrsti za zajtrk. Po zajtrku so morali taboreči pospraviti štore, ki jih je ocenjevala posebna stroga komisija — ob koncu tabora pa je bil najlepše pospravljen šotor nagrajen.

Kot vsako leto so tudi tokrat imeli gozdno šolo. Taboreči so bili razdeljeni po vodilih in tako so spoznali skrivnosti taborništva — od zgodovine taborništva, orientacije in signalizacije do prve pomoči in raznih ročnih del. Gozdna šola je bila vedno zanimiva, saj s pravo šolo nima nič skupnega — po šest do osem taborečih je z vodnikom odšlo v gozd ali na krajše izlete in v pogovorih in med igrami so se kaj hitro naučili osnov taborniške teorije.

Sededa pa so vsak dan vsi najbolj nestrpno pričakovali kopanja — nekaj jih je prve dni še bolj sramežljivo čotalo po vodi, na koncu pa so že vsi pogumno plavali in se veselili v tokrat opalem Bohinjskem jezeru. Nekateri so opravljali tudi večino plavalec — pri tem so morali preplavati 300 m, 8 m pod vodo, potopiti so se morali dva metra globoko, skočiti so morali na glavo in na noge, potem pa so morali prenesti briščo 50 m daleč ne da bi jo pri tem zmočili. Seveda je bilo ob tem precej smeha in tako ni bilo nikomur dolgčas.

Nepozabni so tudi večeri ob tabornem ognju. Cel tabor se je zbral ob ognju, ki je veselo prasketal sredi temnega gozda in res lepo je odmevala pesem, ki je združila 50 mladih tovaršev.

Zanimivo je bilo tudi na straži: ob jamboru je vsako noč gorel manjši ogenj, stražarji pa so budno pazili na enega najboljših taborniških simbolov — na zastavo, ki je počivala ovita okoli jambora.

Starejši taborniki dobro vedo, kdaj je na taboru najbolj zanimivo. Tako so nekoč sredi noči prebudili vse taboreče in jih ob uri strahov popeljali na pokopalisce...

Kot vsako leto so tudi letos pripravili dva izleta; najprej so se odpravili do Hudičevega mostu, si spotoma ogledali še cerkev Sv. Janeza, ob koncu tabora pa so za dva dni v zelo lepem vremenu odpravili še na Črno prst.

Slovo je bilo težko. Prijatelji so se v Ljubljani razšli, prav zdaj pa se, spočeti, in pripravljeni na delo v šoli in pri tabornikih, vsak teden spet srečujejo na vodovih sestankih v Savskem naselju.

S. D.

USPEŠNI PLAVALNI TEČAJI

Pri Šternu se je učilo 238 otrok in 59 odraslih

Odb. zveza za telesno kulturo je v sodelovanju z Gorjanci podjetjem Bežigrad tudi letos v času šolskih počitnic priredila na kopališču pri Sternu plavalne tečaje za otroke in odrasle. Tečaji so bili brezplačni, saj je vadična plačala Odb. ZTK, udeleženci pa so plačali le običajno vstopnino za kopališče.

Odziv mladih je bil velik, saj so plavalni učitelji, ki jih je vodil Andrej Žnidaršič, v sedmih tečajih poučevali kar

238 otrok in opravili skupaj 465 ur. Od razmeroma velikega števila udeležencev teh plavalnih tečajev jih je 23 ni splavalo in to predvsem tisti, ki so bili premalo vztrajni, preveč boječi ali pa so tečaj predčasno zaključili. Torej je bil uspeh plavalne šole pri Sternu popoln, saj predstavljajo tisti, ki niso splavali, minimalen odstotek.

Vsekakor imajo pri tem veliko zaslug plavalni učitelji Žnidaršič, Hercog, Ževar,

Ambrožič in Vesel, ki so z izredno prizadevnostjo in požrtvovalnostjo, dostikrat ob slabem vremenu učili plavalne večine naše mlade občane.

Letos so poiskusili tudi s plavalnim tečajem za odrasle, kjer pa uspeh ni bil tak kot pri mladih in kot so ga pričakovali, saj je v občini veliko število občanov, ki ne znajo plavati. V petih tečajih se je zvrstilo v bazenih 59 kandidatov, ki so skupaj porabili 109 ur za učenje plavanja. Tu je tudi število tistih, ki niso splavali precej višje in sicer kar 22. Odrasle je med drugim motila tudi dokaj hladna voda v bazenih, slabo vreme in podobno.

Tudi v prihodnjem bo treba s plavalnimi tečaji nadaljevati, predvsem za odrasle; mladih je vedno manj, ki ne znajo plavati, saj se v šoli v naravi domača vsi tega nauče.

J. PAVČIČ

GOZDNI TEK

V Dolu je nastopilo kar 231 tekmovalcev

TVD Partizan iz Dola je priredil gozdni tek smučarjev — tekačev, tokrat že peti po vrsti. Ob odlični organizaciji in lepem vremenu se je na štartu zbralo kar 231 smučarjev — tekačev, ki so nastopili v enajstih kategorijah.

Posebno razveseljivo je, da je bilo med nastopajočimi kar 41 domačinov — članov Partizana Dol in šolskega športnega društva Franc Ravbar.

Razen tekačev iz Raven in Maribora so bili na štartu tekmovalci iz vseh slovenskih klubov, prišli so celo smučarji Skrada iz Hrvatske.

BIČKOVA SKALA SPET NAJBOLJŠA

V nedeljo 7. oktobra je bila pri Skocjanskih jamah zaključna prireditve tabornikov ob koncu tekmovanja za značko Živka Lovšeta. Tekmovanje traja vse leto in obsega vso dejavnost taborniške enote.

Medvedci in čebelice Bičkove skale so že tretjič zapored osvojili prvo mesto v Sloveniji. Letos so prvikrat tekmovali tudi taborniki. Tudi tu so se člani Bičkove skale odlično odrezali — zasedli so četrto mesto.

F. S.

J. P.

Štart odbojkarjev

Črnčani znova v republiški ligi

Odbojkarji Save iz Črnča bodo po enoletnem nastopaju v II. zvezni ligi letosno sezono spet nastopali v republikanski konkurenki. Vse teme republike lige bodo letos prvikrat v dvoranah; Črnčani bodo igrali v Dolu.

Ekipa bo nekajko spremenjena. Pavle Rotar in Bojan Lakner bosta po dogovoru okrepila drugoligaša Kamnik, h Črnčanom pa je prestopil Marjan Breščak iz Novega mesta.

vaš dom
je prazen
brez knjig

Na koncu popustili

Bežigrajski košarkarji v republiških ligah niso dosegli vidnejših uspehov — Ženska ekipa Partizana Ježica spet druga v Sloveniji —

Bežigrajski košarkarji so končali s tekmovanjem v republiških ligah. Članska vrsta TVD Partizana Ježica, ki je tekmovala v I. B SKL, je pred začetkom resno kazala ambicije za uvrstitev v I. A SKL. Po začetnih treh zmagaah pa so v IV. kolu doživel hladilen tuš na domačem igrišču proti Kroju iz Skofje Loke. Porazi so se nato nadaljevali in so izgubili tekme z Beti v Metliki, doma s Postojno in z Elektro v Šoštanju. Pred začetkom jesenskega dela je trener Vili Račič odpril svoje varovance na večdnevne priprave na Veliko planino. Tudi to ni pomagalo. Doživel so še tri poraze v tem delu (s Prulami, Ljubljano in Krojem v gosteh).

Igre, katere so v prvenstvu prikazali Ježičani, so bile zelo spremembljive. Na nekaterih tekmaah je moštvo prikazalo svojo pravo vrednost, na drugih pa so popolnoma razočarali. Pred tekmovanjem se je ekipa dobro pripravila. Za seboj so imeli veliko število treningov in tudi prijateljskih tekem, v zimski ligi za pokal »Zbora občanov« pa so sodelovali kar z dvema vrstama. Po začetnih porazih v prvenstvu so igralci pričeli izgubljati pravo voljo do dela, pa tudi trener je nekajkrat manjkal na tekmaah, tako da vzdružje v ekipi ni bilo najboljše. Verjetno bo potreben prav tu poiskati vzroke za spremembljivo formo. Kljub sedmim porazom so na koncu pristali na 3. mestu.

Ostali dve bežigrajski vrsti v I. B SKL Zarja in Sav. nasele sta zasedli predzadnje in zadnje mesto in bosta v prihodnjem letu nastopali v II. SKL-center. Obe moštvi sta imeli tudi dokajnjo mero smole, saj so kar po 5 tekem izgubili z minimalno razliko. Pred začetkom tekmovanja je Savsko naselje ostalo brez trenerja (zvezni sodnik Tomaz Strickerberger, ki jih je vodil čez zimo, jih je zapustil) in je člansko vrsto prevezel prizadetni mladinski trener Aleksander Škraban.

V II. SKL-center so člani Stadiona zapravili možnost ponovne uvrstitev v I. B SKL. Po nesrečnem porazu v II. kolu v Kočevju so varovanci trenerja Jožeta Bitanca do predzadnjega kola vse teme zanesljivo zmagali, čeprav se je občutila odsotnost Pavleta Andrijašiča, ki je odšel v JLA. V predzadnjem kolu so izgubili tekmo na Črnčah, v zadnjem pa še na domačem igrišču s Kamnikom. Vzrok za to je v neres-

nosti cilj je uvrstitev do 4. mesta, je dejal trener inž. Miro Meserk, ker bi si s tem zagotovili sodelovanje v kvalitetni slovenski ligi; drugo leto bodo namreč sistem tekmovanja spremeni.

Nimamo ambicij, da bi spet tekmovali v II. zvezni ligi, saj smo imeli vsaj trikrat manj denarja, kot pa drugi slovenski predstavniki v tej konkurenki.

V jesenskem delu prvenstva imajo Črnčani takšen razpored tekem:

14. oktobra: Sava : Jesenice; 21. oktobra: Bovec : Sava; 28. oktobra: Sava : Branik (Maribor); 4. novembra: Mislinje : Sava; 11. novembra: Sava : Koper; 18. novembra: Sava : Bled; 25. novembra: Mežica : Sava; 9. decembra: Sava : Gaberje; 16. decembra: Trimo (Trebnje) : Sava.

nem odnosu nekaterih starej-

ga je TVD Partizan Ježica — so domačinke premagale prva ženska SKL-vzhod ekipo Marlesa. V finalnem srečanju pa so ponovno doživele poraz z Olimpijo, čeprav so prikazale eno svojih najboljših iger. V tem srečanju je svoje kvalitete ponovno dokazala Marjana Bremec-Homarjeva, ki je dosegla 41 točk in je bila za obrambo domačink neustavljiva.

Po končani finalni tekmi je bila nerazumljiva poteza nekaterih igralk Ježice, ki niso čestitale zmagovalkam, katerim je delegat zaključnega turnirja Branko Sok predal pokal KZS. Verjetno je bila to le posledica trenutne razburjenosti po porazu, hujše pa bi bilo, če so vzroki kje drugje, saj so navzlič nenesemu sojenju, posebno zveznega sodnika Staneta Jeraja iz Velike Kostrevnice, igralke Olimpije zasluženo osvojile naslov najboljše ekipe v Sloveniji.

V letošnjem prvenstvu bežigrajski košarkarji niso dosegli vidnejših uspehov. Ob tem se velja zamisliti, ker so med vzroki takega stanja tudi nesoglasja med igralci, trenerji in upravnimi klubov. Pogoji dela so se delno že izboljšali (za leto sezona) in ima razsvetljavo kar 5 igrišč. Zaskrbljujoče stanje pa je tudi pri strokovnem vodjenju ekip, pri menjavanju trenerjev iz leta v leto in premajhni skribi trenerjev za lastno izpolnjevanje. Koristno bi bilo, da se v mrtvi sezoni sestanejo vsi strokovni organi bežigrajskih klubov, skupno analizirajo minuloto sezono in se dogovorijo o morebitnem sodelovanju in za medsebojno strokovno pomoč pri delu z posameznimi ekipami. Le s takim načinom dela bo bežigrajska košarka pridobila tudi v kvalitetnem pogledu.

K. A.

Kolesarji iz Dola državni prvaki

Zmaga v ekipni konkurenki, Stojan Oblak drugi med posamezniki

Predzadnjo nedeljo septembra je bilo v organizaciji BK Jedinstvo v Tuzli državno prvenstvo za kolesarje-turiste v posamežni in ekipni konkurenki. Na zelo težki, 60 km dolgi proggi je v konkurenčni članov ekipa Partizana Dol v postavil: Stojan Oblak, Mato Ložar, Franc Kuhar in Brane Oblak. Za njimi so bile ekipe Jedinstva, Beltincev, Novega mesta, Spartaka in Siska. Med posamezniki je bil Stojan Oblak drugi, za svojim večnim tekmem Kavašem, Mato Ložar je bil tretji, Franc Kuhar zaradi defekta šesti in Brane Oblak dvajseti. V konkurenčni članov je nastopilo 30 tekmovalcev iz vseh republik.

Z osvojitvijo državnega prvenstva so kolesarji iz Dola zares uspešno zaključili letošnjo plodno tekmovalno sezono.

Za uspeh v Tuzli sta še posebej zaslužna poleg tekmovalcev tudi trener Tone Kunaver in vodja ekipe Janez Krašovec; zaradi izredno slabe organizacije prvenstva je bilo namreč treba vložiti mnogo volje in naporov, da so tekmovalci dosegli takšen uspeh.

* JERMAN